

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN WKŁĘK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 28 LUTEGO 1949 ROKU

Nr. 58 (1332)

Miliony robotników całego świata pokrzyżują plany podżegaczy wojennych

Przemówienie tow. Harrego Pollita na Plenum Komitetu Wykonawczego Brytyjskiej Partii Komunistycznej

krachu ekonomicznego w krajach kapitalistycznych. Pierwsze wyniki planu Marshalla są już widoczne we Włoszech, Francji i Belgii, gdzie liczba bezrobotnych doszła do kilku milionów, a kryzys gospodarczy przybiera na sile. Wszyst-

Potężne są siły pokoju

Coraz silniej podnosi się w krajach kapitalistycznych Europy powszechny protest przeciwko polityce podżegaczy wojennych. Imperialistom, bankierom, generalom i dyplomatom, którzy w tajnych obradach knują przeciwko pokojowi — przeciwstawia się zwarty front mas ludowych, z klasą robotniczą na czele, walczących o pokój. W imieniu pięciu milionów Francuzów, którzy głosowali na partię komunistyczną, Thorez potwierdził niezłomną solidarność francuskiej klasy robotniczej z ZSRR, twierdząc o pokoju światowym. Imieniem ośmiu milionów wyborców Frontu Ludowego to samo powiedział Togliatti. Głosy Pollitta i SED solidaryzują się z postawą francuskich i włoskich mas ludowych. Za tymi najbardziej aktywnymi milionami, które oddały swe głosy na partię komunistyczną zachodniej Europy, stoja jeszcze dalsze dziesiątki milionów Francuzów, Włochów, Belgów, wielomilionowe masy ludowe krajów kapitalistycznych, nie tylko pragnące pokoju, ale również gotowe do czynnej walki o pokój. Potężne są siły pokoju — ludy krajów kapitalistycznych Europy nie chcą służyć imperialistom.

LONDYN (PAP). W sobotę rozpoczęły się w Londynie 2-dniowe obrady rozszerzonego Komitetu Wykonawczego Brytyjskiej Partii Komunistycznej z udziałem ponad 300 delegatów robotniczych, przybyłych z ośrodków przemysłowych całego kraju.

Generalny sekretarz partii komunistycznej Harry Pollitt wygłosił dłuższe przemówienie, w którym sprzecywał wytyczne polityki partyjnej w okresie przedwyborczym. Pollitt, podkreślił, że osiągnięcia ZSRR i krajów demokracji ludowej dowodzą słuszności teorii i praktyki marksizmu - leninizmu. Angielska Partia Komunistyczna wypowiedziała generalną walkę koncepcjom kapitalizmu i socjal-demokracji.

Dyskusja toczy się w oparciu o deklarację ogłoszoną w swoim czasie pod nazwą „Listu politycznego”, w której na kresiono wytyczne programu politycznego partii komunistycznej. Brytyjska Partia Komunistyczna zapowiedziała w tej deklaracji walkę na rzecz pokoju, o obcięcie wydatków na cele militarne, o zwiększenie stawek płac robotniczych i emerytur, o obniżkę cen i o zapewnienie ludności robotniczej tanich mieszkań.

Na wstępie przemówienia Pollitt zwrócił uwagę na poważny wzrost demokratycznych sił pokoju na całym świecie, stanowiących przeciwwagę wysiłków podżegaczy wojennych, którzy montują agresywne bloki. Ten wzrost sił pokoju wyraził się m. in. we wspaniałych wynikach odbudowy w ZSRR, w budowaniu podstaw socjalizmu w krajach demokracji ludowej i w zwycięstwie demokracji w Chinach. Mówca podkreślił, że zwycięstwo to będzie miało nie mniej głęboki wpływ na sytuację międzynarodową od Wielkiej Rewolucji rosyjskiej w 1917 roku.

W Wielkiej Brytanii wzrosł sił pokoju zaznaczył się w masowych wystąpieniach antywojennych, liczących strajkach protestacyjnych przeciwko antyrobotniczej polityce kół przemysłowych oraz przeciwko zamrożeniu płac robotniczych. Następnie Pollitt poruszył zagadnienie zbliżającego się

ko to dowodzi pęknięcia fasady solidarności imperialistycznej w obronie tzw. „cywilizacji zachodniej” i zapowiada powstanie najostrzejszych konfliktów w tonie samego obrotu kapitalistycznego.

Pollitt wezwał klasę robotniczą, aby wykorzystala obecny okres dla skonsolidowania i zrzucenia ciężaru kryzysu z bark robotniczych na klasę kapitalistyczną.

Kluczem do walki o poprawę warunków bytu — podkreślił Pollitt — jest walka o demokrację a przeciwko faszyzmowi. Przestrzegł on robotników brytyjskich przed przenikaniem elementów faszystowskich i kapitalistycznych do ruchu laburzystowskiego. Z działalnością tych reakcyjnych elementów sprzymierzył się prawicowy odłam Labour Party w osobach Crippsa, Morrisona i innych. Wynikiem te-

go przymierza jest polityka obecnego rządu, wyrażająca się w ustępstwach na rzecz kapitalistów, zaniechaniu dalszej nacjonalizacji przemysłu oraz w usuwaniu demokratycznych lewicowych elementów z administracji państwowej. Jednym z rezultatów uzależnienia się rządu laburzystowskiego od kapitalistów była odmowa nawiązania na szerszą skalę stosunków handlowych ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, co powiększyło poważne trudności gospodarcze Wielkiej Brytanii. Brytyjska Partia Komunistyczna domaga się zaniechania tej polityki dyskryminacji i nawiązania ścisłej współpracy gospodarczej z Europą Wschodnią. Pollitt oświadczył, że pokój na świecie będzie utrzymany, jeżeli brytyjska klasa robotnicza połączy się z potężnym światowym ruchem pokoju walczącym przeciwko podżegaczom wojennym bloku anglo-amerykańskiego. Partia Komunistyczna żąda redukcji (dokończenie na str. 2-giej)

Miliony prostych ludzi, miliony robotników całego świata — zniweczą zbrodnicze plany bankierów i podżegaczy wojennych.

Pokojowa deklaracja Thoreza znalazła pełne poparcie mas pracujących Francji

PARYŻ (PAP) — Na ręce generalnego sekretarza Francuskiej Partii Komunistycznej Thoreza napływają w dalszym ciągu depechy, wyrażające całkowitą solidarność z jego deklaracją.

W depechy uczestników wiceo Partii Komunistycznej w Iwry wyraża się wdzięczność sekretarzowi generalnemu Thorezowi za wyjaśnienie roli, jaką winni odegrać komuniści w obronie pokoju. Depesza wyraża protest przeciwko postulatowi rządu zniszczenia immunitetu parlamentarnego posła Cachin.

Depesze o podobnej treści nadeszły od: Komitetu Federalnego partii komunistycznej departamentu Seine-et-Oise, federacji departamentu Nord, Haute-Vienne, Hautes Alpes, z Marsylii, Lyonu i wielu innych miast.

REPRESJE WOBEC DZIAŁACZY POSTĘPOWYCH

W Paryżu trwają represje przeciwko wybitnym działaczom postępowym. Sędziemu śledczemu Jadin przekazano deklarację Thoreza opublikowaną w „Humanite” i „France D'Abord” w celu wszczęcia postępowania sądowego.

Do Paryża nadchodzą pierwsze protesty przeciwko represjom rządu wobec postępowych dziennikarzy. Krajowe Stowarzyszenie b. kombatantów, wolnych strzelców i partyzantów protestuje przeciwko „bezwzględnej rewizji i skandalicznemu arestowaniu redaktorów „France D'Abord” i innych czasopism.

SED aprobuje w pełni antywojenne oświadczenie Thoreza

BERLIN (PAP) — W związku z doniosłym oświadczeniem, złożonym w Zgromadzeniu Narodowym przez sekretarza generalnego Francuskiej Partii Komunistycznej Thoreza, Biuro Prasowe Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec (SED) ogłosiło komunikat, w którym stwierdza, że wypowiedź Thoreza ma decydujące znaczenie nie tylko dla mas pracujących Francji, ale również dla wszystkich milijonów pokój Europejczyków, a w tym i Niemców.

Oświatowcy polscy w Mauzoleum Lenina

MOSKWA (PAP) — Dnia 27 lutego delegacja naukowców i pedagogów polskich z ministrem oświaty RP. Stanisławem Skrzyszczyńskim na czele złożyła wieniec w Mauzoleum Lenina. Delegacji towarzyszył ambasador RP. w Moskwie ob. Marian Naszkowski.

Prezydent CSR

podpisał umowę prawną polsko-czechosłowacką PRAGA (PAP) — Prezydent Republiki Czechosłowackiej Klement Gottwald podpisał w dniu 26 bm. polsko-czechosłowacką umowę prawną, zawartą w Warszawie w styczniu r. b. a ratyfikowaną przez Zgromadzenie Narodowe w Pradze w dniu 23 lutego r. b.

Z obrad metalowców w Chorzowie Depesza do Generalissimusa Stalina

CHORZÓW (PAP) — W dalszym ciągu obrad zjazdu związków Metalowców w imieniu KC PZPR zabrał głos tow. Doliński Adam, oświadczając m. in., że metalowcy swoją ciężką pracą wykrywają materialne podstawy wszelkiej kultury w naszej erze cywilizacyjnej — w erze żelaza.

Po przemówieniach, wśród burzliwych oklasków zjazd uchwalił wysłanie depechy do ministra przemysłu i handlu Hilarego Minca.

W depechy zebrani zapewniają ministra w imieniu 350-tysięcznej rzeszy hutników i metalowców o wzmoczeniu swych wysił-

ków nad wykonaniem i przekroczeniem planów produkcyjnych. Na zakończenie przemówił do zebranych przedstawiciel delegacji radzieckich związków zawodowych Wasyli Carew, przekazując braterskie pozdrowienia od radzieckich metalowców i pracowników zakładów budowy maszyn.

Naród włoski nie będzie walczyć przeciw Związkowi Radzieckiemu

Oświadczenie sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Włoch — tow. Palmiro Togliattiego

Sekretarz Generalny włoskiej Partii Komunistycznej Togliatti, udzielił następującego wywiadu pismu „Giornale Della Sera”:

RZYM (PAP). — Pytanie: Deklaracja Thoreza w sprawie zachowania się narodu francuskiego i robotników francuskich w wypadku, gdyby Armia Radziecka była zmuszona gnać wojska napastnicze aż do Paryża, wywołała wrażenie, że przywódca Francuskiej Partii Komunistycznej uważa za możliwy bliski wybuch konfliktu. Jak jest pańskie zdanie o tym?

Odpowiedź: Moim zdaniem, nie nie świadczy o tym, jakoby Związek Radziecki żywił jakikolwiek zamiar zaatakowania któregośkolwiek z krajów, albo miał zamiary wrogo wobec interesów narodowych Włoch. — Przeciwnie — właśnie Związek

Radziecki żądał decydującego cięsy faszyzmu, umożliwiającego jego zniszczenie. Wydaje mi się więc rzeczą absurdalną zastanawianie się nad hipotezą wojny między Związkiem Radzieckim a Włochami. Jeśli ktoś wysuwa podobną hipotezę, to, że myśli iż Włochy winny prowadzić wojnę ze Związkiem Radzieckim z tych pobudek, z których chcieli by prowadzić wojnę z ZSRR miłarderzy amerykańscy, to, dla tego, że Związek Radziecki nie jest państwem kapitalistycznym, lecz państwem socjalistycznym, robotniczym. Jak widać, jest to hipoteza nie wojny narodowej, ale typowej wojny klasowej i ideologicznej, wojny reakcji i kapitalistów przeciwko postępowi społeczeństwu i przeciwko robotnikom. Jasne jest więc, jakie w tym wypadku winno być stanowisko tych, którzy są przeciwko reakcji, a za postępem społecznym i za socjalizmem.

Nowa delegacja chłopów polskich przybyła do Kijowa

KIJÓW (PAP) — Wczoraj 27 lutego w godzinach porannych przybyła do Kijowa nowa delegacja chłopów polskich w składzie 165 osób z zastępcą kierownika wydziału związków zawodowych KC PZPR Zygmuntem Kratko na czele.

W skład delegacji polskiej wchodzi działacze PZPR, SL, PSL, Związku Samopomocy Chłopskiej, ruchu oświatowego i spółdzielczego, poeta chłopski Gałaj oraz chłoni z różnych okolic Polski.

Uchwały

Francuskiej Konfederacji Pracy PARYŻ (PAP) — W Paryżu zakończyły się obrady krajowe go kongresu francuskiej Konfederacji Pracy (CGT).

W wyniku obrad uchwalono szereg rezolucji w sprawie wyborów samorządowych, między innymi w sprawie sytuacji związkowej i minimalnych płac.

Demonstracje przeciw paktowi atlantyckiemu w Belgii, Norwegii i Danii.

Churchill przemawia pod osłoną policji

KOPENHAGA (PAP) W mieście Olsborg odbył się wielki wiec protestacyjny przeciwko wciągnięciu Danii do paktu północno-atlantyckiego. Na wiecu przemawiali deputowani parlamentu Alfred Jensen i Lauritz Linnnerup, jak również były minister Strand-Johanson.

Uczestnicy wiecu uchwaliли rezolucję, w której piktują polityków, próbujących wciągnąć Danię do paktu atlantyckiego lub innych agresywnych bloków wojskowych.

„Uczestnicy wiecu — stwierdza rezolucja — wzywają naród duński do zjednoczenia się przeciwko podżegaczom wojennym. Pragniemy pokoju i postępu, a nie wojny i zniszczeń”.

LONDYN (PAP) Agencja Reutersa donosi, że w czasie wygłoszenia przez Winstona Churchilla na wiecu przed giełdą w Brukseli przemówienia na temat „Stanów Zjednoczonych Europy” — odbyła się demonstracja ludności belgijskiej, która wznosiła wrogo okrzyki przeciwko b. premierowi brytyjskiemu.

Z tłumy padły okrzyki: „Precz z Churchillem — precz z podżegaczami wojennymi”.

Prof. E. Sztelnberg

Od planu Marshalla do agresywnych paktów

Półtora roku temu w kulminacyjnym punkcie wrzawy, podniesionej przez propagandę reakcyjną dokoła Planu Marshalla, rozległ się trzeźwy, ostrzegawczy głos wielkiego mocarstwa radzieckiego. Rząd ZSRR uprzedzał wówczas narody europejskie, że „pomoc” lichwiarzy amerykańskich nie ma na celu odbudowę gospodarki krajów europejskich, lecz podporządkowanie tych krajów interesom amerykańskich monopolów kapitalistycznych, że pod sztandarem „współpracy gospodarczej” montuje się agresywny blok państw kapitalistycznych pod kierownictwem imperializmu amerykańskiego.

Na naradzie Partii Komunistycznej i Robotniczych we wrześniu 1947 roku Zdanow oświadczył co następuje: „Istotny sens mglistych sformułowań planu Marshalla polega na tym, by zmontować blok państw, związanych zobowiązaniami wobec Stanów Zjednoczonych i udzielać kredytów amerykańskich, jako ceny za wyrzeczenie się państw europejskich samodzielności gospodarczej, a następnie i politycznej”.

Zycie potwierdziło słuszność opinii Związku Radzieckiego, którą podzielały również kraje demokracji ludowej, a także wszystkie postępowe odłamy społeczne świata. Skutki gospodarcze planu Marshalla okazały się opłakane. Zamiast złotego deszczu, który według zapewnienia panów Bevina, Schumana, Spaaka, i de Gasperi, miał spaść na kraje zmarshallizowane — otrzymały one znikomo kredyty, niemogące zaspokoić ich rzeczywistych potrzeb.

Bezustanny wzrost drożyzny, dotkliwy brak artykułów pierwszej potrzeby, wzrastający kryzys mieszkaniowy, bezustanny spadek realnej płacy zarobkowej, masowe bezrobocie — oto obraz dzisiejszej Europy Zachodniej, oto skutki „pomocy” amerykańskiej.

Za to o wiele energiczniej i skuteczniej realizuje się zadania polityczne planu Marshalla.

Utworzona w roku 1947 ośmiopartyjna organizacja „Europejskiej Współpracy Gospodarczej” zajmowała się nie tyle pokojowymi sprawami gospodarczymi, ile przygotowaniem bazy dla europejskiego bloku wojskowego pod egidą Stanów Zjednoczonych. Starała się ona o zadzierzgnięcie więzów ścisłej współpracy między sztabami generalnymi, opracowując program wymiany oficerów oraz standaryzacji uzbrojenia.

Spętawszy kraje zmarshallizowane ucziążliwymi warunkami „dwustronnymi”, Stany Zjednoczone rozciągnęły faktycznie całkowitą kontrolę nie tylko nad ich gospodarką, ale również nad ich siłami zbrojnymi.

Jeszcze przed rokiem amerykański „specjalista” od bory-

pejskiej”. W jej skład wejść mają, oprócz 5 krajów uczestników „Unii Zachodniej”, również i inne państwa europejskie, korzystające z „pomocy” amerykańskiej w ramach planu Marshalla.

Nie jest kwestią przypadku, że styczniowa sesja paryska, która powzięła uchwałę o utworzeniu „Rady Europejskiej”, zbiegła się z ostatnim stadium rokowań waszyngtońskich na temat paktu północno-atlantycznego. Są to bowiem ognia jednego i tego samego łańcucha, którym dyplomaci waszyngtońscy i londyńscy zamierzają skuć państwa zachodnioeuropejskie i wpruć je w rydwan impe-

rializmu amerykańskiego, dążącego do rozpetania wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej, przeciwko demokratycznemu ruchowi wyzwoleniu całego świata.

Tak więc fatalna droga amerykańskich ideologów agresji i ich satelitów zachodnioeuropejskiej wiedzie od planu Marshalla poprzez „Unię Zachodnią” do paktu północno-atlantycznego.

Plany polityków burżuazyjnych zostały w porę zdemaskowane przez deklarację Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR. Rząd radziecki dał zdecydowaną odprawę wysiłkom agentury anglo-amerykań-

skiej, zmierzającej do wprowadzenia w błąd narodów całego świata, do wywołania wrażeń, jakoby montowane obecnie bloki wojenno-polityczne były nieszkodliwymi umowami regionalnymi o charakterze czysto obronnym. Deklaracja stwierdziła jasno i niedwuznacznie, że „Unia Zachodnia” i pakt północno-atlantyczny stanowią oręż agresji, narzędzie wojny.

Masy pracujące wszystkich krajów, ras i narodów jeszcze ścisłej zespola swe szeregi wokół wielkiego mocarstwa radzieckiego i krajów demokracji ludowej, zdecydowanych toczyć nieprzejdącną walkę o trwałą pokój demokratyczny.

Inż. Grzegorz Landkof

Budujemy prototypy maszyn włókienniczych

Podstawowym warunkiem podniesienia ogólnego dobrobytu narodu jest przekształcenie się Polski z kraju rolniczego — przemysłowego na przemysłowo-rolniczy. Dla realizacji tego przeobrażenia należy stworzyć warunki na wysokim poziomie technicznym stojący przemysł budowy maszyn. Jedną z nowopowstających gałęzi tego przemysłu w Polsce jest przemysł budowy maszyn włókienniczych, który ma nie tylko zaspokajać całkowite potrzeby polskiego przemysłu włókienniczego, ale także częściowo zaopatrywać w maszyny kraje, pozostające z nami w przyjaznych stosunkach handlowych i sąsiedzkich.

Długość naszego zagadnienia budowy maszyn, a w tym wypadku maszyn włókienniczych przypisuje bardzo ważne

znaczenie, przyznając temu przemysłowi duże kredyty inwestycyjne i udzielając mu wszelkiego poparcia. Toteż mimo wielkiej trudności natury technicznej, organizacyjnej i personalnej przemysł ten ma już do zanotowania znaczne sukcesy.

Rok 1948 — rok zjednoczenia klasy robotniczej w Polsce wywołał wielki twórczy entuzjazm mas pracujących, które w Czylnym Przedkrosgowym dały świadectwo swej woli podnieść na wyższość i przekroczenia planów państwowych.

Plan państwowy Zjednoczenia Przemysłu Maszyn Włókienniczych na rok 1948 przewidywał produkcję o 88,5 procent większą od planu na rok 1947, ale i ten plan został przekroczony o 28,7 procent. Wykonano łącznie 3.000 ton różnych maszyn

włókienniczych i około 2.000 ton części do maszyn włókienniczych. Z powyższej ilości maszyn poraz pierwszy wprowadzono na rynek krajowy 26 zupełnie nowych typów, z czego do najciekawszych należą: przewijarki krzyżowe, produkcji Włókienniczej Fabryki Maszyn „Wifama”, nawijarki krzyżowo-konieczne i snowadła szybkie, oraz Fabryki Maszyn Jedwabniczych, wyciągarki do steełonu produkcji Łódzkiej Fabryki Maszyn Tkaekich, odziarniarki do lnu produkcji Włókienniczej Fabryki Maszyn Lniarskich w Kamiennej Górze, oraz szereg innych maszyn.

Oddanie tych maszyn do użytku umożliwiło przemysłowi włókienniczymemu znaczne zwiększenie produkcji przez usunięcie wąskich prześłów. Tak np. dostarczone przez Zjednoczenia do PZPB Nr 1 snowadła szybkie i przewijarki krzyżowe zwiększyły produkcję oddziału przygotowawczego tkalni tych rakładów o około 30 procent, a dostarczone odziarniarki do lnu umożliwiły przeprowadzenie przez Państwowe Roszarnie Lnu szerokiej akcji kontraktowania, nawijarki krzyżowe — konieczne dostarczone do fabryk włókienniczych usunęły wąskie przesłócia w tych fabrykach, przy czym ueliminowały kosztowny import tych maszyn z zagranicy itp. Niezależnie od powyższego fabryki Zjednoczenia a w szereg głońców fabryka Josephy w Bielsku wyeksportowały zagranicę maszyn za 1.200.000 dol. czyli przeszło 2 razy więcej niż w roku 1947. Co się tyczy zaopatrzenia w części zamienne, to przemysł włókienniczy otrzymał tych części za sumę 1.200 milionów zł, to jest przeszło 3-krotnie więcej niż w roku 1947, przy czym opianowano proces produkcji części, których dotąd w kraju nie wyrabiano.

Do tego rodzaju części należą

150-lecie urodzin Puszkina

MOSKWA (AP) — Dnia 24 lutego odbyło się w Moskwie kolejne posiedzenie Komitetu obchodu 150-lej rocznicy urodzin Aleksandra Puszkina.

Kierownik wydziału kulturalnego Wszechzwiązkowej Rady Centralnej Związków Zawodowych, B. Rzanow złożył sprawozdanie o udziale związków zawodowych w przygotowaniach do jubileuszu.

We wszystkich klubach, domach i pałacach kultury, bibliotekach i świetlicach odbędą się wykłady, odczyty i wieczory literackie. Projektuje się również urządzenie wystaw poświęconych życiu i twórczości Puszkina. Zostaną również zorganizowane wycieczki robotników pracowników, umysłowych i młodzieży szkolnej do miejsc związanych z życiem Puszkina.

Miliony robotników całego świata pokrzyżują plany podżegaczy wojennych

(dokończenie ze str. 1-ej)

Partia będzie dążyła do wysunięcia własnych kandydatów we wszystkich okręgach wyborczych.

Pollitt podkreślił, że nadchodzi czas wypowiedzenia przez partię komunistyczną generalnej walki przeciwko koncepcjom kapitalizmu i socjaldemokracji. Osiągnięcia ZSRR i krajów demokracji ludowej dowodzą słuszności teorii i praktyki marksizmu - leninizmu. Podczas gdy we Wschodniej Europie władza państwowa, kluczowe sektory gospodarki narodowej i planowanie znajdują się całkowicie w rękach klasy pracującej, to w Wielkiej Brytanii — po 4-letnich rządach Labour Party — władza, aparat państwowy i środki produkcji pozostają w

rekach kapitalistów i monopolu.

W tej ogólnej sytuacji — powiedział Pollitt — Brytyjska Partia Komunistyczna stawia przed sobą następujące cele:

1) pokierowanie masowym ruchem świata pracy, zmierzającym do podniesienia stopy życiowej klasy robotniczej i obrony pokoju.

2) nieustająca walka przeciwko socjaldemokracji.

3) akcje wychowania brytyjskiej klasy robotniczej w duchu marksizmu - leninizmu.

Na zakończenie przemówienia Pollitt podkreślił, że rozwój obecnych wydarzeń wskazuje nieuchronnie na zbliżenie się wieku komunizmu na

W. Ażiewicz

70

Daleko od Moskwy

Po powrocie do zarządu Aleksy natychmiast pograżzył się w kłopoty. Topolowa już nie było, ale na stole pozostawał dla Kowszowa okrągły wyrazistym charakterem pisma napisane wnioski dotyczące kosztorysów i różnych racjonalizatorskich projektów. Stary uważał za potrzebne wnieść do kosztorysów pewne poprawki, które obniżały koszty drewnianych budynków. Odnosnie projektów, które wpłynęły z trasy Topolowa popierał dwa: sposób szybkiego i nieskomplikowanego przygotowania wiórów na pokrycie dachów oraz przysposobienia do ładowania rur na maszyny. Aleksy zawezwał inżyniera i polecił mu rozpracować zatwierdzone przez Topolowa udoskonalenia techniczne i przesłać do punktów.

Do gabinetu niepewnie zająztał Pietka Gudkin. Już dawno z niecierpliwością oczekiwał naczelnika oddziału Aleksy sprawdzał wykres i obliczenie, a Pietka z niepokojem patrzył na niego. Ale ku jego zdumieniu Aleksy nie zrobił żadnych uwag i nawet pochwalił poprawioną pracę. O porannym incydencie nawet nie wspomniął. Aleksy, który doznał tyle ciepła w domu Zalkinda przyciągnął do siebie młodego technika:

— Doskonale synku. Idź sobie teraz do klubu, tam dziś jest przedstawienie i tańce.

Pietka zatracił się zupełnie i bez słowa odpowiedzi chwycił wykres i rzucił się do wyjścia, przy czym przewrócił po drodze krzesło.

Aleksy poszedł do oddziału projektowania i zaczął tam

wspólnie z pracownikami dyskutować nad niewykonanymi jeszcze punktami projektu. Największe obawy wzbudzała niewykonana i nierozwiązana jeszcze kwestia — jak wykopć rów w cieśninie. Inżynierowie zainteresowali się, gdy Aleksy powiedział im, że Grubski oficjalnie zaprottestował przeciwko podstawowym wytycznym nowego projektu.

— Nas mogą każdej chwili zawezwać do Rubieżańska. Musimy się spieszyć, nie wolno nam tracić nawet jednej chwili — powiedział z troską Aleksy.

Wobec Aleksiego inżynierowie nie wypowiedzieli tego co myśleli o ustępowaniu Grubskiego, ale jak tylko Aleksy odszedł, ażeby zatelefonować do drugiego punktu w pracowni zwrzwała dyskusja. Większość ludzi pracowała dużo i sumiennie nad nowym projektem, ale nie wszyscy uwierzyli całkowicie w słuszność pomysłów Beridzeo. Niektórym inżynierom nadal wydawały się wątpliwe projekty przeniesienia trasy na lewy brzeg Adunu, a także układanie zimą rur naftociągu w cieśninie. Kategorie krytykował nowy projekt tylko Fursow — dobrze ubrany człowiek o wypięgnowanej twarzy i siwych włosach.

— Piotr Jefimowicz Grubski podjął się szlachetnej misji i ja zachwycam się jego odwagą — pompatycznie mówił Fursow. — Bardzo wielu w głębi duszy zgadza się z nim ale nie mają śmiałości podtrzymać go.

— Nie mówcie w imieniu wielu! — szorstko odpowiedział Kobzow, podnosząc kudłatą głowę — sronad wykresu. — Cała bieda w tym, że nie ma Grubskiego w czym podtrzymać. Czy można obecnie bronić starego projektu, skoro sam został odrzucony przez życie?

— Przecie wy sami Anatolu Sergiejewiczu, odrzucaliście pomysły tego zapalonego gruzina — przypomniał Fursow.

— Na początku rzeczywiście nie zadawałem sie, ale

teraz wiem, że los budowy zależy od projektu i gotów jestem poświęcić tej pracy wszystko co mogę ze siebie dać.

— Jak to, więc i wy jesteście za tym, żeby przemieścić trasę na lewy brzeg? Wy, który doskonale wiecie dlaczego Grubski wyrzekł się w swoim czasie tego projektu?

— Czas wam, projektodawcom przestać wreszcie mówić o prawym i lewym brzegu — twarode powiedział Kobzow. — Postanowienie właściciel jest już przyjęte i o prawym brzegu trzeba zapomnieć. Życie zaś pokaże, czy Beridze ma rację. Gdy poznałem bliżej tego człowieka uwierzyłem w niego i jestem pewien, że on da nam wkrótce nowe i ostateczne dowody, które wykażą że pomysły jego były słuszne.

— Szczęśliwy ten, kto wierzy — szyderczo powleciał Fursow poprawiając szalik. — Co zaś mnie dotyczy, to nie wierzę w Beridzeo.

Kobzow skoczył, rzucił linę i cyrkiel, tak że ostrze cyrkiela trafiło w rysunek.

Nasze wątpliwości były wybaczalne w pierwszym okresie pracy z Beridzem i Kowszowym. Obecnie zaś są po prostu nie do wybaczenia. — Uprzejmy zazwyczaj Kobzow mówił gniewnie i ostro. — W tym tygodniu, w tym oto pokoju Kowszow powiedział „Jesteśmy wszyscy współtwórcami tego projektu. Wiele rzeczy jest dla nas niejasnych jeszcze, ale jednakże musimy je zrobić”. Nie odpowiaiałem Kowszowowi, ale zgodziłem się z nim. Prawdopodobnie i inni nie oponowali bo widzą jak szystym sumieniem z całego serca pracują nad projektem. Nasze wątpliwości — są wątpliwościami ludzi, którzy przeżywają losy budowy. A proszę mi powiedzieć Fursow dlaczego nie odpowiedziałście Kowszowowi? Czy wy nie uważacie siebie za współautora nowego projektu? Czy wspólzuciecie raczej Grubskiemu autorowi starego planu?

Z życia partii

Dn. 28 bm. o godz. 16.30 odbędzie się odprawa prelegentów w lokalu Dzielnic ul. Wigury 4.6.

UWAGA ZAMP-owcy!

We wtorek, dnia 1 marca 1949 r. odbędzie się przy ul. Lindleya 3, sala 8 (III p.) zebranie Koła Filozofów i Historyków. Obecność obowiązkowa!

Przyjemna niespodzianka dla pasażerów PKS

Eleganckie »Chaussony« kursować będą na liniach podmiejskich

W piątek, pasażerów PKS jadących w kierunku Główna spotkała przyjemna niespodzianka. Zamiast bowiem starych, już mocno sfiatygowanych autobusów czekały na nich eleganckie wygodne francuskie wozy »Chaussony«, sprowadzone ostatnio przez PKS do Łodzi.

Od 15 marca br. nowe autobusy kursować będą i na innych liniach podmiejskich. Wnętrze ich urządzone nowoczesnie i bardzo estetycznie posiada około 60 miejsc czyli o 16 więcej, niż w starych autobusach.

»Chaussony« posiadają wygodne siedzenia oraz wygodne automatycznie zamykane drzwi.

Karnawał robotniczy udał się wspaniale

100 zabaw w świetlicach fabrycznych w dniu wczorajszym. — Zabawa pracowników i techników włókienniczych w Urzędzie Wojewódzkim

Tegoroczny karnawał dobiega końca. W ostatnie dwa dni w świetlicach fabryk łódzkich odbyło się ponad sto zabaw, na których ludzie pracy dali wyraz swej radości życia. Bawiono się wesoło — przy czym w większości ograniczono się — za-

miast wódki — do win krajowe go wyrobu i ciastek. Wszystkie możliwe orkiestry były zaproważone a w wielu wypadkach rolę orkiestry musiały spełniać głośniki radiowe.

Reprezentacyjna zabawa karnawałowa robotniczej Łodzi — odbyła się w salach recepcyjnych Urzędu Wojewódzkiego przy ul. Ogrodowej — gdzie m. in. żynierowie i technicy włókienniczy bawili się wspólnie z pracownikami pracy. Zabawa udała się wspaniale — do czego przyczyniła się w wielkim stopniu orkiestra braci Cajner — oraz chór Czeja. Zabawa w Urzędzie Wojewódzkim — transmitowana była przez wszystkie rozgłośnie

polskiego radia. W sumie — jako słuszną nagrodę za całoroczną pilną pracę dla dobra naszego kraju.

Co robić z zapasami

w razie zlikwidowania stolówki fabrycznej

Jeśli tego zażąda przeważająca część załogi, w danym zakładzie pracy zostaje zlikwidowana stolówka fabryczna. W wielu też wypadkach ulega ona znacznemu zmniejszeniu ilości korzystających ze stolówek.

Powstaje więc pytanie, co ma się stać z istniejącymi prawie wszędzie zapasami artykułów żywnościowych lub na wet hodowanymi w wielu fabrykach świńmi.

Oczywiście, pod żadnym pozorem nie wolno dopuścić do ich zepsucia lub zmarnowania. Centr. Zarząd Przem. Włók. wydał w tej sprawie specjalne zarządzenie, w którym poleca, aby zapasy zostały rozsprzedane wśród pracowników danego zakładu pracy. Dopiero w dalszej kolejności, w razie gdyby zabrakło nabywców, mogą zapasy być zaofiarowane Państwowemu Centralom Handlowym i Spółdzielniom.

W wypadku, jeśli zapasów tych nie zechcą zakupić ani pracownicy (co powinno być stwierdzone w protokole), ani wymienione instytucje (co powinno być potwierdzone przez nie pisemnie), należy je towary bezzwłocznie sprzedać ko-

mitet »Dni Przeciwwzględnych« zawiadamia, że przeprowadzone w dniach 12 i 19 grudnia zbiórki publiczne przyniosły w ogólnej sumie zł 345,770 złotych.

Wiosenna toaleta ulic łódzkich

Tegoroczna wiosna przyniesie z sobą w Łodzi prace przy wielu ważnych dla miasta inwestycjach.

W pierwszym rzędzie pomysłano o najpiękniejszej arterii Łodzi, o Alei Kościuszki, gdzie na odcinku od Zamenhoffa aż do Zwirki ulica zostanie poszerzona i uregulowana, otrzymując jednocześnie nową nawierzchnię asfaltową.

Plan przewiduje tu wydzielenie specjalnego miejsca na przyszłe torry tramwajowe.

Po ukończeniu porządków w Al. Kościuszki rozpoczyna się robota na ul. Armii Czerwonej od Wodnej do Przedzalannej, gdzie wykonane zostaną roboty regulacyjne oraz ułożona będzie nawierzchnia granitowa.

Poza śródmieściem roboty porządkowe obejmują również ulice na peryferiach. Należą do nich będzie ul. Strykowska, której dotychczasowy dziurawy bruk zastąpi nowy, na dużym odcinku tej ulicy między ul. Wojska Polskiego, a wiaduktem.

Sereg ważnych prac przeprowadzonych zostanie na ul. Stodolnianej, a raczej na jej nowym przedłużeniu, biegnącym od Lutomierskiej do Limanowskiego.

I ten odcinek otrzyma nową nawierzchnię, a co najważniejsze — torry tramwajowe. Nie będzie na-

miast można jeszcze w tym roku dokonać dalszego przedłużenia ulicy Stodolnianej aż do Zgierskiej, gdyż na przeszkodzie stoi tu kilka dużych, mieszkalnych budynków murowanych. Na razie więc na tym odcinku przeprowadzone będą tylko nowe linie tramwajowe, okrążające łukiem wspomniane budynki.

19 milionów zł. oszczędności

dało Elektrowni Łódzkiej współzawodnictwo z Elektrownią Warszawy

Dzięki współzawodnictwu między Elektrownią Łódzką i Warszawską Elektrownia Łódzka zaoszczędziła na samym tylko węglu około 17 milionów złotych. Współzawodnictwo zmniejszyło również ilość strat w sieci. Zaoszczędzona przez to wartość energii sięga cyfry 2 milionów zł.

Obecnie dla zabezpieczenia ciągłości dostawy energii dla przemysłu łódzkiego Zjednoczenie Energetyczne Okręgu Łódzkiego wzmacnia podstawy współpracy elektrowni w okręgu. Poza projektowanym na rok bieżący wybudowaniem linii wysokiego napięcia Łódź — Tomaszów, w tym roku również zostaną

wykonane fundamenty pod słupy przy budowie linii Łódź — Warszawa. Będzie to przedłużenie linii Śląsk — Łódź. (m.)

10 szkół dla dzieci upośledzonych

czynnych jest w Łodzi

Przy Wydziale Oświaty istnieje Pracownia Psychologiczna, która na podstawie wykazów, nadsyłanych przez kierownictwo szkół bada dzieci, podejrzane o niedorozwój umysłowy i kieruje je do szkół podstawowych o programie nieco innym i o innym systemie nauczania, niż w szkołach dla dzieci zupełnie normalnych. Obecnie w Łodzi jest czynnych 10 tego rodzaju szkół. Umożliwiają one zdobywanie wiedzy dzieciom, którym nauka w normalnych szkołach podstawowych sprawia trudności.

Machinacje konduktora MZK

Towarzyszu Redaktorze! Każdy człowiek pracy odnosi się z szacunkiem do pracy naszych konduktorów, zdając sobie sprawę z tego, jak ciężka jest ich służba w pełnych tramwajach miejskich i podmiejskich. Wypadek tego rodzaju jak ten, który chcę opisać, zdarzają się rzadko. I właśnie dlatego należy je piętnować z całą surowością, gdyż podrywają one dobrą opinię wszystkich uczciwych tramwajarzy.

Dnia 20. II. b. r. o godzinie 17-ej, wsiałem wraz z kilkoma innymi pasażerami do tramwaju podmiejskiego linii Ozorków—Łódź, na przystanku Emilia (Słowik). Zapłaciliśmy konduktorowi za przejazd po 64 zł lecz biletów nie otrzymaaliśmy. Konduktor wręczył je nam dopiero przed Zgierzem koło mostu. Sądziłszy w pierwszej chwili, że może za-

pomiał, ale, jak się okazało bardzo dobrze o nas pamiętał. Bilety, które otrzymaliśmy, opiewały na znacznie krótszą trasę — po 40 zł za osobę. W ten sposób w kieszeni nieuczciwego konduktora zostało 120 zł. Jeśli podobne operacje powtarza on po kilka razy na dzień, to sumy uzyskiwane w ten sposób mogą przedstawiać się wcale pokaźnie. Oczywiście, odbija się to na dochodach Miejskich Zakładów Komunikacyjnych, które są przecież własnością społeczną.

Numer konduktora — 2306. W. Karas

Od Redakcji: Prosimy dyrekcję MZK o zainteresowanie się wypadkiem, opisanym przez naszego Czytelnika, i zakomunikowanie nam, jakie kroki zostały podjęte dla zapobieżenia tego rodzaju wykroczeniom w przyszłości.

Konfekcja w sklepach bławatnych PSS

A więc gotowe, dobrze uszyte z materiałów różnego rodzaju, od najtańszych do najdroższych, z welny niskoprocentowej i 100-procentowej — płaszcze, ubrania męskie, suknie damskie, spodnie, bluzy itd. można otrzymać w następujących placówkach PSS:

Dom Towarowy Nr 1 — Piotrkowska 100; Dom Towarowy Nr 2 — Pabianicka 188; Hala Towarowa — Pl. Barlickiego 1, Sklep Nr 336 — Piotrkowska 53; Sklep Towarowy Nr 337 —

Piotrkowska 111; Sklep Nr 377 — Marsz. Stalina 62; Sklep Nr 368 — 11 Listopada 33; Sklep Nr 421 — Armii Czerwonej 54; Sklep Nr 239 — Wieckowskiego 23; Sklep Nr 383 — Wigury 12; Sklep Nr 216 — Zgierz, ul. Długa 6.

W sklepie Nr 99 — Piotrkowska 136 sprzedawana jest tylko konfekcja damska. W związku z rozwojem tego Działu przewidziane rozszerzenie sieci placówek detalicznych, sprzedających konfekcję.

Izba Zatrzymań

w nowym pomieszczeniu

Na ulicy Kopernika znajdowała się dotychczas Izba Zatrzymań, dokąd Milicja Obywatelska kierowała nieletnich przestępców lub też młodocianych włóczęgów i bezdomnych.

Ze względu na to, że nieodpowiednie warunki lokalowe nie pozwalały na roztoczenie dostatecznej opieki nad przebywającymi tam przez pewien czas chłopcami, Komenda M. O. przystąpiła do remontu pomieszczenia, dokąd na początku przyszłego miesiąca przeniesiona zostanie Izba Zatrzymań. Willa ta wleści się w Radogoszczu przy ul. Świecianej w otoczeniu lasów i ogrodów, wnetrze jej zaopatrzono

W marcu otwarcie przedszkola na Chojnach

W najbliższym czasie zostanie otwarte przedszkole dla dzieci z Chojen przy ul. Potulnej 4, które pomieści 100 dzieci.

Na razie trwają jeszcze końcowe prace remontowe — Miejskie Przedsiębiorstwo Budowlane wykańcza kuchnię. Przedszkole zostanie otwarte już w marcu br. (m.)

Wyrodney ojciec

Ojciec nieślubnych dzieci, uchyłający się od płacenia alimentów, wędrują do więzienia. Przykładem tego może posłużyć sprawa, którą rozpoznawał wczoraj Sąd Okręgowy.

Maria Chmielewska złożyła doniesienie przeciwko Janowi Żuchowskiemu, ojcu swego dziecka, który uchyłając się z ciężu trzech lat od obowiązku alimentarnego, mimo, że wyrokiem Sądu Grodzkiego z 22 wrze-

Radio

Program na poniedziałek 28 lutego 1949 r.

11.40 Audycja szkolna, 11.57 Sygnał czasu, 12.04 Wiadomości południowe, 12.20 Koncert soli stów, 12.45 Audycja dla wsi, — 13.10 Przerwa, 14.30 (L) Z prasy, 14.40 (L) Muzyka obiadowa (płyty), 15.00 (L) Komunikaty 15.05 (L) »Najwybitniejsi artyści« w wyk. współczesnych radiotelewizyjnych (płyty), — 15.30 »Książki mówią« — audycja dla dzieci, 15.45 Muzyka popularyzacyjna, 16.00 Dziennik, 16.25 Wiadom. z Międz. Zawod. Narcyjskich o Puchar Tatw w Zakopanem, 16.30 »Archipelag literatury odzyskanych«, 16.50 »Wydawnictwa popularno-naukowe«, 17.00 Koncert rozrywkowy, 17.50 »Polski węgiel i eozosłowaćki maszyny«, 18.00 Miniatury kwiatowe — 18.20 Recital śpiewaczy, 18.35 »Stare i nowe«, 18.55 Koncert popularny, 19.40 »Wszelchnia Radio«, 20.00 Dziennik, 20.45 Międzynarodowe Zawody Narcyjskie o Puchar Tatw w Zakopanem, 21.00 Utwory fortepiano, we kompozytorów rosyjskich, 21.00 Muzyka poważna, 22.00 Muzyka polska, 22.45 (L) Miejszczny przegląd wydarzeń, 23.00 Ostatnie wiadomości, 23.10 Muzyka poważna, 23.50 Program na jutro, 24.00 (L) Koncert żywych (cz. I), 0.13 (L) Omów. progr. lok. na jutro, 0.15 (L) Koncert żywych (cz. II), 0.30 (L) Zakończenie audycji i Hymn.

Dyżury aptek

W dniu dzisiejszym dyżurują następujące apteki: Piotrkowska 95 — Bartoszewski, Rokicińska 53 — Czyński, Zgierska 63 — Dancerowa, Pl. Wolności 2 — Rowińska — Kopperska, Nowotki 91 — Staniłowicz, Rzgowska 81 — Sinięcka.

Dnia 26 lutego 1949 r. po długich i ciężkich cierpieniach zmarła

Bronisława Rotsztat-Srebnogórowa

artystka skrzypaczka

Pogrzeb odbędzie się we wtorek 1 marca 1949 r. o godzinie 15 z domu przedpogrzebowego na Cmentarzu Żydowskim.

RODZINA I PRZYJACIELE.

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO W ŁODZI ul. Jaracza 27

Dziś o godz. 19.15 wspólnie z komedią polską Kazimierza Korcelliego pt. »Bankiet«.

TEATR »MELODRAM«

ul. Traugutta 18

Dziś o godz. 19.15 wspólnie z komedią amerykańską Artura Millera pt. »Synowie«.

TEATR KAMERALNY

DOMU ZOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34

Dziś i codziennie o godz. 19.15 komedia — farsa E. Pietrowa »Wyspa pokoju«.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY

ul. 11 Listopada 21; Codziennie o g. 19.15 »KLUB KAWALERÓW« M. Bałuckiego.

TEATR »OSA«

ul. Traugutta 1

Ostatni tydzień »Porwanie Sabinek« z J. Węgrzynem; o godz. 19.30 Zniżki ważne. Kasa czynna od godz. 10 bez przerwy.

kina

ADRIA — ul. Marszałka Stalina 1 »Zwarłowane Lotnisko« — godz. 15, 18, 20, w niedzielę 14 — film dozwolony dla młodzieży.

BALTYK — ul. Narutowicza 20; »Skarb« — godz. 16, 18.30, 21 w niedz. 13.30, poranek 11.30 — film dozwolony dla młodzieży.

BAJKA — ul. Franciszkańska 21 »Wielkie Nadzieje« — godz. 17.30, 20, w niedz. 12.30, 15, film dozwolony dla młodzieży.

GDYNIA — ul. Daszyńskiego 3; »Program aktualności kraj i zagr. Nr 9« — godz. 11, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 20, 21.

HEL — (dla młodzieży), ul. Legionów 2-4; »Skarb Tarzana« — godz. 16, 17.30, 19, 20.30, w niedz. 13, 14.30, poranek 11.30

MUZA — Ruda Pabianicka; »Zielone Łąki« — godz. 18, 20, w niedz. 14, 16 film dozwolony dla młodzieży.

POLONIA — ul. Piotrkowska 67; »Trzeci Szurm« — godz. 15, 18.30, 21, w niedz. 13.30, film dozwolony dla młodzieży.

PRZEDWIOŚNIE — Zeromskiego Nr 74-76; »Paganini« — godz. 15.30, 18.20.30, w niedz. 13, film dozwolony dla młodzieży.

ROBOTNIK — ul. Kilińskiego 175 »Serenada w Dolinie Słońca« — godz. 16.30, 18.30, 20.30, w niedz. 14.30, film dozwolony od lat 14.

ROMA — ul. Rzgowska Nr 84; »Wesoly pensjonat«, g. 18, 20 w niedz. 14, 16 — film dozwolony od lat 16.

REKORD — ul. Rzgowska 2; »Zygmunt Kłosewski« 1-szy seans godz. 16, niedz. 13.30, dla młodzieży.

»Cygańska Miłość« — godz. 18, 20.30, niedz. 15.30, film dozwolony od lat 18.

STYLOWY — ul. Kilińskiego 123; — dla młodzieży; »Timur i Jego Drużyna« — godz. 16, 18, 20, w niedz. 14, poranek 11.30

SWIT — Białucki Rynek Nr 5; »Niepotrzebni mogą odejść«, — godz. 17.30, 20, w niedz. 12.30, 15, film dozwolony od lat 16.

TECZA — ul. Piotrkowska 108; »Eksperyment D-ra Ehrlicha« — godz. 15, 18.30, 21, w niedz. 13.30 film dozwolony dla młodzieży

TATRY — ul. Sienkiewicza 40; »Postrach M? z« — godz. 16, 18, 20, w niedz. 14 — film dozwolony dla młodzieży.

WŁÓKNIARZ — ul. Zawadzka 16 »Wielka nagroda« — godz. 15.30, 18, 20.30, w niedz. 13, poranek 10.30, film dozwolony dla młodzieży.

WISLA — ul. Daszyńskiego Nr 1; »Trzeci Szurm« — godz. 15.30, 18, 20.30, w niedz. 13, film dozwolony dla młodzieży.

WOLNOŚĆ — »Eksperyment D-ra Ehrlicha« — film dozwolony dla młodzieży, godz. 15, 17.30, 20, w niedz. 12.30

Zachęta — ul. Zgierska 26 — »Dzwonnik z Notre Dame« — godz. 16, 18.30, 21, w niedz. 13.30 film dozwolony od lat 6-ciu wstęp do kina wzbroniony

Kontrola stołów przyfabrycznych

W najbliższych dniach Wydział Sanitarny rozpocznie kontrolę stanu higieny w stołówkach pracowniczych przy fabrykach. Skontrolowanych zostanie 134 stołów

SPORT SPORT SPORT

Z Wrocławia donoszą: Polska-Węgry 8:8

Matloch zwycięża mistrza Europy!

Kolczyński przegrywa z Martonem. Polak był zupełnie bez formy. Co by to było gdyby przyjechał... Papp?

WROCLAW (obsł. wł.). Wobec ponad 15 tys. widzów odbył się w niedzielę w Hall Ludowej międzynarodowe spotkanie pięściarskie Węgry-Polska — zakończone wynikiem remisowym 8:8. Po odegraniu hymnów obu krajów i przemówieniach powitalnych, stanęły naprzeciwko siebie drużyny w następujących składach (od muszej do ciężkiej):

Węgry: Bednai - Horwath, Bogacs, Buda, Zahorsky, Marton, Kapoesti i Bene III.

Polska: Liedtke, Grzyweez, Matloch, Kudlacik, Chyehla, Kolczyński, Szymura i Klimecki.

Sensacją spotkania było zwycięstwo Matlocha nad mistrzem w wadze piórkowej Bogacsem.

W wadze muszej Liedtke uległ na punkty lepszymu technicznie Bednai, w koguciej Grzywocz wygrał przez dyskwalifikację Horwatha, który walczył bardzo nieczysto, za co otrzymał 3 upomnienia.

Najpiękniejszą walkę dnia stoczyli Matloch i Bogacs w wadze piórkowej. Mistrz Europy Bogacs nie docenił przeciwnika, który wspaniałymi seriami ciosów z doskoków i z podystansu wypunktował Węgra.

W lekkiej Kudlacik (z Polonii swidnickiej), walczący zamiast Rodaka, przegrał z Budaem. Decyzja sędziów spotkała się z długotrwałymi protestami widowni.

Ładną walkę w wadze półśredniej stoczyli Chyehla i Zahorsky, pokazując boks w soku klasy. Węgrz jest doskonałym technikiem, a ponadto przewagę nad Chyehlą dawały mu dłuższe ręce. Mi-

stały na dużo niższym poziomie niż poprzednie i przypomniały raczej zapasy, niż boks.

W wadze średniej Kolczyński uległ zdecydowanie na punkty Martonowi, któremu widownia zgłosiła owację. W walce niedzielnej Kolczyński był zupełnie bez formy.

W półciężkiej Szymura z trudem wywalczył zwycięstwo nad bardzo twardym Kapoestim.

Kilkakrotna interwencja arbitra nie pozwoliła Szymurze

już w drugiej rundzie znokoutować Węgra. W trzeciej rundzie obaj zawodnicy „plywają”.

W ostatniej walce dnia Klimecki przegrał na punkty z Bene III. W trzeciej rundzie Klimecki był bliski nokautu, od którego uratował go gong.

W ringu siedzieli na zmianę: Bela Missig (Węgry) i Lisowski (Polska), na pkt.: Velecky (CSR), Geza Magyar (Węgry) i Plewicki (Polska).

Organizacja zawodów na ogół sprawna.

Kolczy ski zamiast z Pappem przegrał z Martonem.

Zryw podwójnym mistrzem Łodzi

Drużyna męska w środę jedzie do Krakowa na mecz półfinałowy o mistrzostwo Polski

W niedzielę zostały zakończone mistrzostwa kl. A w koszykówce. Pełny sukces zdobyła drużyna Zrywu, zdobywając pierwsze lokaty zarówno w konkurencji żeńskiej jak i męskiej.

Rutynowany zespół żeński był właściwie stu procentowym faworytem. Natomiast rewolucyjnym mistrzostwem był męski zespół Zrywu.

Jest to zespół równy, o dobrej obronie oraz posiadający dobrych napastników, którzy celnie i często strzelają do kosza. Do zdobycia zaszczytnego tytułu przyczynił się również w nie małym stopniu kierownik sekcji

P. r. Zrywu, Dominiak.

Już w środę zespół Zrywu udaje się do Krakowa na półfinałowe spotkanie o mistrzostwo Polski i o wejście do ligi koszykowej. Łodzianie będą mieli za przeciwników mistrza Krakowa Radomia, Gdańską, Opola i Poznania. Życzymy im aby uzyskał jak najlepsze wyniki.

Sobotnie i niedzielne mecze koszykówki przyniosły następujące wyniki:

Konkurencja żeńska:
Chemnia — Włókniarz 33:14 (13:6);
Chemnia — TUR 20:16 (12:0);
YMCA — Zryw 16:23 (6:7);
Konkurencja męska:
Zryw — AZS 28:20 (10:9);
TUR — Chemnia 45:17 (17:6);
Zryw — AZS 32:15 (20:9);

Z Zakopanego donoszą...

Stanisław Marusarz i Czech Lenemajer wygrywają konkurs skoków otwartych

ZAKOPANE (obsł. wł.) — W czwartym dniu międzynarodowych zawodów o „Puchar Tatr” rozegrano wczoraj na Krekwi otwarty konkurs skoków. Konkurs wygrał Marusarz Stanisław i Lenemajer (CSR) mając jednakową notę 208,5 p. Najdłuższy skok miał Marusarz 85 metrów niestety z upadkiem. Pomimo tego, drugim z kolei (co do długości) swym skokiem 83,2 Stanisław Marusarz ustanowił nowy rekord skoczni.

A oto wyniki techniczne wczorajszego konkursu skoków otwartych.

1.—2. Stanisław Marusarz i Lenemajer (CSR) nota 208,5 p. Najdłuższy skok Czech 75 m.
3. Kula Jan nota 208, najdłuższy skok 73.
4. Gąsienica nota 204 najdłuższy skok 74,5.
5. Szuber nota 197 najdłuższy skok 71,5.
6. Szeliga nota 197 najdłuższy skok 71,5.
7. Renna (CSR) nota 193 najdłuższy skok 73.
8. Karpel nota 190 najdłuższy skok 66,5.

Bawelna organizuje kurs bokserki

Kierownictwo sekcji bokserkiej WZKS „Bawelna” zawiadał, iż z dniem 1 marca br. rozpoczyna się kurs bokserki dla początkujących zawodników, którzy odbywać się będzie w piątko sekcji podczas treningów.

W grupie juniorów:
1. Riger (CSR) nota 206 najdłuższy skok 60,
2. Wawrytko najdłuższy skok 54,5,
3. Daniel najdłuższy skok 51.

Bokserzy dzielnicy Widzew ruszają

Zarząd WZKS „Widzew” (Sekcja Bokserka) wzywa wszystkich b. zawodników „WIMY” oraz sympatyków do uczęszczania na treningi, które odbywać się będą w „Sali Teatralnej” Podgórze, przy ul. Niciarnianej nr 2.

Na basenie YMCA

Dobre czasy Sobczykówny i Jery

W ciągu soboty i niedzieli na basenie Łódzkiej YMCA pływacy nasi walczyli o mistrzostwo okręgu. Z ciekawszych wyników zasługują na uwagę czasy Jery w sztafecie (200 m. st. dow.) 2:31, jest to czas lepszy od rekordu okręgowego na tym dystansie, oraz czasy Sobczykówny na 400 m. st. dow. — 7:19 i 100 m. st. dow. — 1:11,6.

W punktacji ogólnej pierwsze miejsce przypadnie prawdopodobnie drużynie YMCA. (Oficjalne wyniki nie zostały jeszcze obliczone — przyp. Red.).

Z boks amatorskiego

Dania zwycięża Belgię 10:2

KOPENHAGA (obsł. wł.) — W międzynarodowym spotkaniu bokserskim amatorska reprezentacja Danii pokonała Belgię 10:2. Rozegrano tylko 6 walk.

Zimową Nagrodę Tatr

rozegrali motocykliści w Zakopanem

ZAKOPANE (obsł. wł.) 26 lutego br. odbyły się w Zakopanem międzynarodowe zawody motocyklowo-narciarskie o Zimową Nagrodę Tatr. Zawody odbywały się na Równi Krupowej na specjalnie przygotowanym torze ze śniegu długości ok 800 metrów. Startowało 17 maszyn, w zawodach brało udział 6-ciu Czechosłowaków.

Wyścigi rozegrano w trzech konkurencjach na maszynach 250 cm., 350 cm., ponad 500 cm., (na trasie długości 5 okrążeń toru).

W przedbiegu i biegach finałowych zwyciężyli: 1) Wolski (TKM Zakopane) na maszynie 250 cm., w czasie 4:25. 2) Mery (Sa Cur Koszyce) na maszynie „Ogar” 250 cm., w czasie 4:24. 3) Poroszewski („Polonia” — Bytom) na „Arielu” 350 cm., w czasie 5:19. 4) Lachuta (Sa Cur Koszyce) na „Jawie” 250 cm., w czasie 5:28. 5) Gesik (Sa Cur Koszyce) na „Jawie” 250 cm., w czasie 5:32.

W ramach wyścigów odbył się również bieg z narciarzem (3 okrążenia toru), w którym zwyciężył Bębenek i narciarz Okręgłak w czasie 2:54.

W wyścigu narciarzy za koniem z jeźdźcem (2 okrążenia toru), zwyciężył Ciulacz i narciarz Curus, w czasie 2:32, zaś w biegu narciarzy za koniem bez jeźdźcy zwyciężył Chyc w czasie 2:28.

Wielką Zimową Nagrodę, ufundowaną przez PZN, zdobył Górski.

—:O:—

Pozdrowienia dla sportowców radzieckich

Zakopane (obsł. wł.) Sportowcy wszystkich państw, biorący udział w międzynarodowych zawodach o „Puchar Tatr”, wysłali depesze z pozdrowieniami dla sportowców radzieckich.

GŁOS

organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaguje: Kolegium Redakcyjne. Wydawca: RSW „Prasa”.

Druk: Zakłady Graficzne R. S. W. „Prasa” Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 205-42.

Telefony: Redaktor naczelny: 218-14. Zastępca red. naczelny: 218-05. Sekretarz odpowiedzialny: 218-23. Sekretariat ogólny: 223-29. Dział partyjny: 223-29; 254-25 wewn. 18.

Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazet i czasopism: 218-43. Dział mutacji: 218-11. Dział miejski i sport: 254-21 wewn. 8 i 11.

Dział ekonomiczny: 223-36. Dział rolny: wewn. 9 — 254-21. Redakcja nocna: 172-31; 156-81. Kółportaj: 222-22. Administracja: 206-42. Dział ogłoszeń: 111-60.

Teodor Dreiser 30 Tragedia Amerykańska

— A więc doskonale. Przepraszam za rewolwer, ale za wszelką cenę postanowiłem pana ująć. Nazywam się Kraut. Mikołaj Kraut. Jestem zastępcą szeryfa w okręgu Catarauqui. Wysłany zostałem z poleceniem aresztowania pana. Przypuszczam, że pan wie za co i zgodzi się pójść ze mną spokojnie.

Kraut ujął silnie ciężki, wielki rewolwer i spojrzał stanowczym wzrokiem na Clyda.

— Ale... dlaczego... dlaczego? Nie rozumiem! — mówił Clyde słabym głosem. Twarz mu zbładła jak płótno i policzki zapadły się.

— Jeżeli pan jednak ma polecenie aresztowania mnie, pójdę z panem bez oporu. Tylko... ja... ja nie rozumiem... dlaczego... pan ma mnie aresztować?

— Nie rozumie pan, eh! Czy pan przypadkiem nie był w zesłańcu w Grass Lake i Big Bittern, co?

— Nie, proszę pana, nie byłem — odrzekł Clyde niepewnym głosem.

— I nie pan nie wie o utopionej dziewczynie, z którą pan tam jeździł? Nic pan nie wie o Robercie Alden z Biltz?

— Ależ... nie wiem nic! — odparł Clyde drżącym głosem. Dowiedziano się więc o nazwisku Roberta i jej adresie... Wiedziano już i po nicie do kłębka... Jego prawdziwe nazwisko i adres... Boże!

— Jestem więc posądzony o zabójstwo? — spytał ledwo dostyśzalnym głosem.

— To pan niby nie wiedział, że w czwartek utonęła? Nie był tam pan z nią wcale, prawda?

Przenikliwy, niedowierzający wzrok utkwił Kraut w oczach Clyda.

— Ależ oczywiście... nie byłem... — mówił Clyde, postanawiając przeczyć wszystkiemu, dopóki nie wymyślił sobie jakiegoś planu.

— I nie spotkał pan w lesie, między Three Mile Bay a Big Bittern, trzech ludzi? Było to w nocy z czwartku na piątek, około jedenastej.

— Skądże? Nie mogłem spotkać. Nie byłem tam wcale... zapomniałem pana!

— Niech tak będzie, panie Griffiths. Nie mam nic więcej panu do powiedzenia. Muszę jednak aresztować pana pod zarzutem morderstwa na osobie Roberta Alden. Jesteś pan moim więźniem!

Aby pokazać, czym może grozić upór, wyjął parę kajdanek stalowych, na widok których Clyde o mało nie zemdlał. Drgnął jak pod silnym ciosem.

— Niech pan mi ich nie nakłada — prosił. — Proszę pana... taki wstyd... Pójdę z panem bez oporu... Spojrzał z zalem i smutkiem w te mroczne zarośla, gdzie tak dobrze mógłby się ukryć.

— Dobrze. Zgadzą się na pańską prośbę, musi pan jednak iść spokojnie.

Wziął Clyda za ramię, które jak sparaliżowane nie czuło prawie dotknięcia.

— Czy pan nie weźmie mi za złe, jeżeli się o coś zapytam? — spytał Clyde z lekkim, że stanie przed Sondrą i całą swą kompanią jako ujęty morderca. Przed Sondrą... przed Bertiną! Nie! nie! za nic! — Czy pan ma zamiar zaprowadzić mnie do obozu?

— Tak. Właśnie tam pana prowadzę. Ma tam być prokurator i ja tam muszę się z panem zgłosić.

— Tak, wiem o tym... wiem... Ale czy pan nie może... czy nie może... — błagał Clyde żałośnie, płacząc, bo już zupełnie przestał panować nad sobą. — Ja pójdę wszędzie... gdzie pan tylko chce... ale tam sa moi... moi przwicieli...

Jakże patrzeć na mnie będą? Czy pan nie może zaprowadzić mnie gdzie indziej... nie do obozu... Ja mam specjalne przyczyny... to jest... jest... o, Boże! Panie, niech mi pan tam nie prowadzi... Błagam pana... panie Kraut!

Kraut patrzył na młodzieńca, który jeszcze dziecinnie wyglądał. W oczach miał prawie niewinny wyraz, ubrany był porządnie i tak wytworne miał gesty. Nic nie miał wspólnego z dzikim, brutalnym typem mordercy, jakiego spodziewał się zobaczyć. Najwyraźniej należał do wyższych sfer, które Kraut bardzo cenił. Stojąc za nim z pewnością można, bogaci krewni, wyrozumiał już bowiem z rozmowy swych zwierzchników, że młodzieniec ten należy do jednej z najbardziej szanowanych rodzin w Lycurgus. Przejęty tym nieco dodał trochę uprzejmiej:

— Dobrze, młodzieńcze. Nie chcę być dla ciebie zbyt surowy. Nie jestem zresztą szeryfem ani prokuratorem, tylko ich podwładnym. Niech już inni sobie decydują, co dalej robić z panem. Zaprowadzę pana do nich, a oni postanowią sami, czy koniecznie trzeba tam pana zaprowadzić. Tylko, że zostały tam pańskie rzeczy...

— Och, mniejsza o to — odezwał się Clyde. — Będę je mógł zabrać w każdym czasie... tylko teraz... nie, nie chcę tam wracać... za nic!

— Dobrze więc, nie idźmy tam — odrzekł Kraut.

Szli teraz w milczeniu. Clyde niewidzącym wzrokiem wpatrywał się w wysokie kolumny świerków, tworzące w zapadającym zmierzchu niby nawę kościoła, do którego oni śpieszyli na modlitwę. Na zachodzie przezrocza czerwien przeświecała jeszcze przez drzewa.

Oskarżony o morderstwo! Roberta nie żyje, ale i Sondra nie żyje — dla niego. A Griffithsowie! Stryj! Matka! Ci wszyscy w obozie... Boże! Boże! dlaczegoż nie uciekł, przecież wyraźnie przeczuł nagłogo do tego.

D-019299

(D. c. n.)

Rozdział inwestycji w planie roku 1949

Łączna suma nakładów przeznaczonych na inwestycje w roku 1949 wynosi 309 miliardów złotych. Na sumę tę składają się zarówno kwoty preliminowane na ten cel w budżecie, jak i środki własne inwestorów (ok. 19 miliardów) oraz tzw. środki zwrotne (kredyty handlowe — ok. 23 miliardów zł).

Z ogólnej sumy planu (bez środków własnych) przeznaczają się w r. 1949 na przemysł 116 mld. zł (40,3 procent), rolnictwo 36 mld. zł (12,6 procent), obrót tow. 14 mld. zł (4,7 procent), komunikacji 63 mld. zł (21,8 procent), inwest. społeczne 23 mld. zł (8 procent), budownictwo 31 mld. zł (10,8 procent).

Taki rozdział kwot inwestycyjnych oznacza — w porównaniu z rokiem ubiegłym — dalszy wzrost nakładów w przemyśle, który zarówno pod względem tempa wzrostu prelimitowanych kwot, jak i w sokoju udziału w ogólnie inwestowanych sumach — wysuwa się na pierwsze miejsce. Olbrzymia skala nakładów na inwestycje przemysłowe w roku bieżącym zapewni nie tylko realizację planów produkcyjnych, ale umożliwi nam uruchomienie nowych, nieznanych dotąd w Polsce gałęzi produkcji, które rozwinęły się w ramach planu 6-letniego.

Nakłady majątkowe przewidziane w planie na rolnictwo, nie odzwierciedlają całości ruchu inwestycyjnego w tej dziedzinie gospodarki narodowej.

Tu należy pamiętać o tym, że poważne kwoty wydatkowane są przez rolników na inwestycje przeprowadzone we własnym zakresie, sposobem gospodarczym (np. budowa stodoły czy obory), których nie sposób zarejestrować i uwzględnić w planie. Planowe nakłady w dziedzinie rolnictwa koncentrują się na akcji mechanizacji rolnictwa oraz na odcinku hodowlanym. Poważne kwoty przewidziano, jako pomoc dla nowopowstających spółdzielni produkcyjnych, oraz na kredyty dla indywidualnych gospodarstw małych i średniorolnych chłopów.

Poważne zadania na odcinku inwestycyjnym stoją przed państwowym i spółdzielczym aparatem handlowym, który musi doinwestować się w szybkim tempie, by dopędzić w swym rozwoju inne społecznie ważne dziedziny gospodarki, by zapewnić należyte zapotrzebowanie w wyroby przemysłowe, by z powodzeniem zorganizować skup i dystrybucję artykułów rolnych. By sprostać tym zadaniom uspołeczniony aparat wymiany wzmocniony zostanie nowymi

magazynami, chłodniami, punktami skupu, środkami transportowymi oraz dodatkową siecią detalicznych i hurtowych punktów sprzedaży.

Nakłady inwestycyjne na komunikację — mimo, że w cyfrach absolutnych wzrastają w porównaniu z rokiem ubiegłym o całe 16 procent — to jednak spadają w odsetkach do całości planu. Znaczne nasycenie potrzeb inwestycyjnych kolei, a przede wszystkim portów, pozwoliło tu na zastosowanie mniejszej skali wzrostu nakładów.

Największy — po przemyśle — wzrost wykazują inwestycje w dziedzinie budowy wyposażenia obiektów społecznych, na które przewidziano kwoty o 6 mld. zł większe, niż w roku ubiegłym. Budowa i odbudowa 1.800 szkół podstawowych, 450 zawodowych oraz około 1.450 szpitali, ośrodków zdrowia, zakładów opieki społecznej oraz innych tego typu urządzeń —

to przewidziane efekty zamierzonych nakładów.

Budownictwo charakteryzuje olbrzymi, 46-procentowy wzrost mieszkaniowego budownictwa robotniczego, oraz dalsze ograniczenie budownictwa administracyjnego. Nowe osiedla mieszkaniowe, które powstaną w Warszawie, na Śląsku, na Wybrzeżu oraz w innych okęgach kraju przyniosą w efekcie ponad 61 tys. izb mieszkalnych. Łagodząc tym samym trudną sytuację mieszkaniową świata pracy.

Czy nakreślony Plan Inwestycyjny na rok 1949 jest realny? Nie ulega wątpliwości, że tak. Doświadczenia zdobyte przy realizacji planów w latach ubiegłych, dalsze usprawnienie procesów inwestycyjnych, stały rozwój ruchu współzawodnictwa pracy, oraz szeroko zakrojone przygotowanie do akcji oszczędnościowej dają gwarancje, że plan nie tylko wykonamy, ale na szeregu odcinkach przekroczymy.

J. M.

To i owo

Milczenie nie zawsze jest złotem

Zdarzało się już nieraz w ciągu lat powojennych, że na ławie oskarżonych przed sądami Rzeczypospolitej, zasiadały również osoby duchowne — w habitach i sutannach.

Nigdy bodajże dotychczas zbrodnia i przestępstwo nie ukazywały tak odrażającego oblicza, jak w procesie ks. Henryka Fertaka i „o wspólnik” z bandy NSZ, który toczył się przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Warszawie. Ksiądz Fertak, proboszcz parafii i zamożnej parafii Mrozy, był prawdziwym ojcem duchowym i duchem w bandy, mającej na swym rachunku długą listę morderstw i grabieży. Ks. Fertak szczególną „opieką” otaczał młodzieżą, pchającą się na drogę bandytryzmu zwłaszcza młodych swych parafian. Ks. Fertak, wykorzystując swą godność kapłańską i „zwylecie stanu duchownego, inspirował z ambony i konfesjonału zabójstwa, napady, udział bandytom w cudzołóstwach i błądzeniu do dalszej „działalności”, posuwał bandyckie „ryngrafy” w sposób — jak wyznał na procesie — całkiem „ceremonialny” i przekonywał niektórych spośród „słabszych duchem” i młodszych zbrodniarzy, że zamordowanie człowieka nie jest zbrodnią, lecz czynem chwalebnym, który nagrodzony będzie w przyszłości.

Sprawozdania z rozprawy przeciwko ks. Fertakowi i jego wspólnikom bułają — oprócz uczuć odrazy i najsurowszego potępienia w stosunku do oskarżonych — również szeregi pytań. Trudno tu powstrzymać się od pytania, w jakim to środowisku i w jakim klimacie moralnym mógł ks. Fertak wyhodować takie właśnie „chrześcijańskie cnoty”, i uwrężyć — jak się to — że osobnik o takim poziomie etycznym, ludzkiem i obywatelskim, prowadził „raz dusz” w parafii.

Oredzia i listy „nieznanemu polskiemu”, ogłaszane przy różnych okazjach, obfitują zazwyczaj w bardzo wiele wzmożonych wskazań, rad i pouczeń moralnych.

Darmobymy jednak szukali w tych oredziach odżegnienia się od konkretnych w „oków” przebiegu tego rodzaju, jakich dopuścił się ks. Fertak, darmo szukalibyśmy stanowczego i bezwzględnie potępienia i napiętnowania ich sprawców. Listy i oredzia władz kościelnych zachowują co do tego pełne i głuche milczenie, tak samo zresztą jak inspirowana przez te władze prasa klerykańna, która po prostu „nie dostrzegła” faktów... nieprzyjemnych, choć o nich w całej Polsce głośno.

Taki spisek milczenia może być różnie interpretowany i może przywołać na myśl sens starej maksymy o milczeniu... potakującym.

Sędzimy, iż społeczeństwo polskie ma prawo domagać się od powołanych instancji kościelnych zaojca bardziej wyraźnego i jednoznacznie stanowiska względem uszytego, co wiąże się z „działalnością” takich księży, jak Fertak. Dla bandytów i ohydnych inspirowanych zbrodni w rodzaju Fertaka nie ma i nie może być miejsca w naszym życiu.

I. Kawczakowa

Bolesław Dudziński.

Tak nie należy oszczędzać

Trzeba było aż uchwały Komitetu Wykonawczego Rady Ministrów, by przed wszystkimi komórkami naszego życia gospodarczego postawić jasno sprawę oszczędnej gospodarki

na wszystkich odcinkach działalności. Ze w tej mierze działo się nie najlepiej zdajemy sobie wszyscy sprawę. Spotykaliśmy się z marnotrawstwem czasu, nie ekonomicznym wykorzystywaniem surowców, złą gospodarką siłą roboczą i transportem, rozrzućną gospodarką finansową.

Trudno zresztą wyliczyć wszystkie popełniane w dotychczasowej praktyce instytucji i placówek pracy — grzechy przeciw przykazaniu oszczędności.

W bukacie tych antyoszczędnościowych posunięć natknęliśmy się na „egzemplarz” wjątkowo okazowy. A było to tak.

W jednym z miast powiatowych naszego województwa istnieją dwa duże młyny. Pierwszy z nich wyposażony jest w obszerne magazyny do składowania i bocznicę kolejową — władza nim PZGS. Drugim młynem, nie posiadającym tych udogodnień, dysponuje PZZ. W magazynach młyna spółdzielczego składowane jest ziarno przeznaczony do śrutowania dla akcji „H”. I zdawało by się, że nie prostszego, jak przetrzeć zboże na miejscu i z posiadanej rampy kolejowej kierować je do odbiorców. Proste — dla zwykłych, szarych obywateli, ale nie dla urzędników PZZ kierujących gospodarką przemiałową.

Wykombinowali oni bowiem manipulację ziarnem bardziej skom-

obcasów, rekonstrukcja oklepywaczki i dubierki, zbudowanie prasy do produkcji sztucznej skóry i ulepszenie produkcji sznura okrągłego.

Na rok bieżący Główna Komisja Usprawnień Centralnego Zarządu Przemysłu Skórzanego zapreliminowała 18.600.000 zł na premie za patenty i usprawnienia w przemyśle skórzonym.

Korespondent „Głosu Robotniczego” H. Łachocka

Straż Pożarna w PZPJG 8

Bezpieczeństwo Państwowych Zakładów Przemysłu Jedwabniczo-Galanteryjnego Nr. 8 spoczywa w rękach miejscowego oddziału Straży Pożarnej. Strzeżemy zresztą nie tylko na szkodliwy wpływ będącej jednostką interwencyjną Dyrekcji Branżowej. Gdy zachodzi potrzeba, śpieszymy z pomocą i innym zakładom pracy.

Posiadamy nowoczesne auto pogotowie, dostateczną ilość sprzętu gaśniczego. Nie zawsze tak było. W początkowym okresie, tuż po wyzwoleniu — warunki pracy były bardzo ciężkie. Brak było sprzętu i ludzi. Niskie uposażenia strażaków odstraszały wielu chętnych do pełnienia zaszczytnego tego obowiązku. Obecnie ta kwestia zniknęła. Nowa umowa zbiorowa przyniosła nam wydatną podwyżkę zarobków, dzięki czemu wszyscy jesteśmy zadowoleni i z zwiększonym zapalem pełniemy swe codzienne obowiązki.

W chwili obecnej odczuwamy jeszcze dotkliwie brak umundurowania i obuwia. Mimo wielokrotnych zapotrzebowań wysyłanych do Wydziału Socjalnego naszej fabryki i Inspektoratu Ochrony Przeciwpowarowej, nie udało nam się wypełnić istniejących luk. Wygląda to na brak zainteresowania naszymi potrzebami.

Nie bacząc na trudności dołożymy wszelkich starań, by ilość pożarów zmniejszyć do minimum, a tym samym zaszczyć dzieł państwu wielu tysięcy złotych.

S. Wiślicki, Korespondent fabryczny PZPJG Nr. 8

Nasi korespondenci fabryczni piszą:

Akcja racjonalizatorska w przemyśle skórzonym

Na naradzie aktywu partyjnego przemysłu skórzanego, która odbyła się w Łodzi, poruszono między innymi sprawę zbytniego biurokratyzmu w załatwianiu wniosków racjonalizatorskich i braku bezpośredniego kontaktu z robotnikami-racjonalizatorami. Podkreślono przy tym, że w wielu zakładach pracy znaczenie „małej racjonalizacji” jest nie doceniane, przez co racjonalizatorzy nie są ofarczani potrzebną opieką i troskliwością.

Ta rzeczowa krytyka przyniosła pozytywne rezultaty. Praca Głównej Komisji Usprawnień została uaktywniona, jak również praca fabrycznych Komisji Usprawnień. W każdym zakładzie pracy zostały wywieszzone „skrzynki pomysłów”, do których autorzy składają swe wnioski racjonalizatorskie, nowatorskie i usprawnieniowe. Skrzynki te są opróżniane trzy razy w miesiącu i najpóźniej w ciągu pięciu dni wszystkie pomysły są rozpatrywane i kwalifikowane.

W ten sposób — przy odpowiedniej propagandzie i troskliwości ze strony kierownictwa — wynalazczość w naszym przemyśle stała się ruchem powszechnym obejmującym nie tylko techników, ale i szerokie rzesze zwykłych robotników.

W ciągu ubiegłego roku wpłynęły do Głównej Komisji Usprawnień przy Centralnym Zarządzie Przemysłu Skórzanego 23 projekty, za które wypłacono 1.300.000 zł tytu-

rolery specjalnej konstrukcji do trasowania części. Zastosowane zamki okazały się praktyczne, łatwe w obsłudze i umożliwiająca luźowanie się igły. Czas operacji trasarskiej został skrócony o jedną trzecią.

Tow. Witezak Edward, przez skonstruowanie specjalnego szablona do znaczenia nóg projektorów, skrócił czas wykonania operacji z 40 na 12 minut.

Tow. Witkowski Jan skonstruował urządzenie do cięcia blachy 2 mm, przez zastosowanie nożyce elektrycznych właściwie umocowanych oraz specjalnego prowadzenia dla większych arkuszy blach.

Przykładów takich można przytoczyć wiele. Charakterystyczne, że przodownicy naszej fa-

bryki, jak Gumowski Walerian, Kalinowski Zdzisław, Gruszczyński Stefan czy też Ręcka Kazimierz (wyróżniony Krzyżem Zasługi za duży wkład pracy przy projektorze wysokociśnieniowym), bynajmniej nie robią wrażenia ludzi przemęczonych. Ich ruchy przy maszynach czy też imadłach są jakby wykalkulowane — zgóry obliczone.

Są i tacy rzemieślnicy, którzy szarpia niepotrzebnie swoje mięśnie, czyniąc wrażenie ludzi wyrabiających grubo ponad normę. W rzeczywistości ledwie wyrabiają sto procent normy. Trzeba, aby i oni zastanowili się nad swą pracą i aby prościej dzielili się z nimi doświadczeniem.

H. Stachurski, Korespondent fabryczny Fabryka Kinotechniczna

Od naszych korespondentów wiejskich

W Kuźnicy Grabowskiej zabłysły światła

W gminie Kuźnica Grabowska nie ma obywatela, któryby nie stanął do pracy przy odbudowie kraju. Wszyscy zawięli rękawy i pracują. Pracują nad odbudową poszczególnych gromad naszej gminy. Do pracy tej przystąpili zgodnie wszyscy członkowie partii PZPR i SL, jak również i bezpartyjni.

Rozumiejąc znaczenie elektryfikacji w życiu wsi, mieszkańcy Kuźnicy Grabowskiej własnymi siłami postanowili założyć światło. Bez niczyjej pomocy elektryfikowano szkołę, posterunek M. O., spółdzielnię, Dom Ludowy, budynek Straży Pożarnej i 40 zabudowań gospodarskich. Również 1 km drogi biegnącej przez wieś oświetlono.

Kiedy po raz pierwszy zabłysły lampki elektryczne wielka radość ogarnęła gromadę. To też z nową, spotęgowaną energią przystąpiono do pracy na polu podniesienia kultury, oświaty i gospodarki gromad w gminie. Założono Koło Gospodarcze Wiejskich, Związek Młodzieży Polskiej oraz kursy wieczorowe dokształcające, na które uczęszcza około 200 osób.

Po raz pierwszy od niepamiętnych czasów Koło PZPR wraz z ORMO i ZMP zorganizowało przedstawienie, na które przybyła ludność z sąsiednich gromad, a nawet i gmin. Sala była

moeno przepiękna, a po skończonej sztuczce „Ulan i mlynarka” długo sobie o niej opowiadało.

Ze sztuczką tą zespół objeżdża inne gminy na zaproszenia organizacji.

Obok tego, że elektryfikowane Kuźnicę Grabowską, do oświetlenia przystępuje również wieś Czajkows.

Poza tym, również własnymi kosztami zbudowaliśmy barak, gdzie mieści się Stacja Opieki nad Matką i Dzieckiem, postawiliśmy barak szkolny w którym uczy się 200 dzieci, wyremontowaliśmy stare i zakupiliśmy nowe instrumenty dla orkiestry oraz przystąpiliśmy do budowy drogi. W gromadzie

Klon zabraliśmy się do rozkopania dużego pagórka, który utrudniał przeprowadzenie drogi.

Mamy też ośrodek maszynowy z dostateczną ilością maszyny.

Jak więc widzimy gromady nasze wiele robią. Mamy już co najważniejsze światło, oraz bibliotekę gminną z której pożyczamy wiele książek, a która jest dobrze prowadzona przez nauczycielkę Nowakową. Tak więc przy dużym wkładzie pracy i zrozumieniu ludności gminy, w Kuźnicy Grabowskiej podnosi się oświata i kultura wsi dla dobra Polski Ludowej.

Pietrzak Bronisław.

Prosimy o szkołę dla naszej gromady

My, mieszkańcy gromady Antoniew-Stoki za pośrednictwem „Głosu” zwracamy się do Zarządu Miejskiego i władz komitetnych o jak najrychlejsze przystąpienie do budowy budynku szkolnego dla dzieci z Janowa, Henrykowa, i Bud. które zmuszone są uczęszczać do odległych od miejsca zamieszkania szkół.

Równocześnie powołany do życia gromadzki komitet elektry-

fikacyjny prosi o poparcie zamierzeń komitetu przy staraniach o elektryfikowanie Janowa i Henrykowa oraz oświetlenia ulic: Telefonicznej, końca ulicy Uniwersyteckiej od nr 84 do 92 oraz końca ulicy Nowotki (Pomorskiej), które toną w ciemnościach i zdarzają się na ulicach tych wypadki grabieży.

Bolesław Talaga, Gromada Antoniew-Stoki

Gabinet naukowy przy Centralnej Szkole PZPR

Cenne materiały naukowe stoją do dyspozycji partyjniaków i naukowców

O istnieniu tego gabinetu wie stosunkowo niewielkie grono. Korzystają z jego cennych zbiorów słuchacze szkoły, bardzo niewielka ilość studentów i profesorów wyższych uczelni, czasem — uczniowie szkół średnich, natomiast nie korzystają z nich prawie wcale szerokie rzesze naszej inteligencji partyjnej: prelegenci, wykładowcy kursów partyjnych, pracownicy Wydziałów Propagandy.

A tymczasem zawartość tego Gabinetu winna wywołać ich zainteresowanie, potrafia w nim bowiem bez trudu znaleźć interesujące i ważne materiały i wydawnictwa, mogące w znacznym stopniu pogłębić ich wiedzę.

Biblioteka naukowa liczy około 10 tys. tomów. Spośród wydawnictw z dziedziny marksizmu-leninizmu wymienimy przede wszystkim 12-tomowe wydanie polskie dzieł Lenina, zawierające bardzo dużą ilość prac, dotychczas nie wydanych u nas w języku polskim. Oprócz innych, krótszych wydań w języku polskim, mamy tu wszystkie pełne wydania dzieł Lenina z tomem ostatnim — indeksem zagadnień, odsyłającym czytelnika, interesującego się określonym zagadnieniem, do odpowiedniego tomu i strony. Podkreślamy: także wydanie dzieł Lenina możemy w Polsce znaleźć tylko w bibliotece Komitetu Centralnego PZPR i właśnie tu, w omawianym Gabinetie Naukowym.

Znajdujemy tu 9-tomowe wydanie dzieł Stalina, pełne wydanie dzieł Marksa i tw. Archiwum Marksa—Engelsa, wydane przez Instytut Marksa—Engelsa—Lenina w Moskwie. Gabinet posiada również pełne wydanie dzieł Plechanowa.

Nadzwyczaj cenne materiały źródłowe zawiera dział historii polskiego ruchu robotniczego. Wymieniamy kilka z nich: książki i broszury sprawozdawcze ze zjazdów KPP, komplet czasopisma „Z pola walki”, poświęconego historii ruchu rewolucyjnego w Polsce (numery z lat 1926—1934), w którym znajdujemy również specjalne numery poświęcone Róży Luksemburg, Feliksovi Dzierżyńskiemu, artykuly Marksa i Engelsa, poświęcone kwestii polskiej (np. Marksa: „Obrady nad kwestią polską we Frankfurcie” z „Nowej Gazety Renńskiej” 1848).

W tymże dziale znajdujemy także „białe kruki”, jak kilka numerów organu tzw. Drużnego Proletariatu — „Proletariat”, egzemplarze PPS-owskiego „Przedświt” z lat 1909—1911, i kilka interesujących pozycji o ruchu robotniczym Łodzi.

Nadzwyczaj interesujący jest dział „Materiałów z I i II wojny światowej”. Zawiera on m. in. niedawne wydawnictwo radzieckie, demaskujące zakłamaną politykę

państw kapitalistycznych w okresie przygotowania agresji hitlerowskiej. Najbardziej zaś polskiego czytelnika zainteresują fotokopie z oryginalnej korespondencji ministra Becka z ambasadorami R. P. w Berlinie, Waszyngtonie i innych stolicach, odsłaniające kulisy polityki sanacyjnej w przeddzień unajęcia Polski (data 1938—1939).

Bogaty dział Ekonomii Politycznej rozbiły jest na poddziały, poświęcone ekonomice krajów kapitalistycznych, ekonomice ZSRR i krajów demokracji ludowej i specjalnie ekonomice Polski.

Biblioteka Gabinetu zawiera jeszcze takie działy, jak Geografia, Zagadnienia Agrarne, Spółdzielczość, Kultura, Literatura, Historia Powszechna i oddzielny pokój z książkami z Historii Polski.

Dział wydawnictw periodycznych, oprócz kompletów bieżących czasopism polskich i zagranicznych posiada komplety i poszczególne numery starszych czasopism naukowych i politycznych: „Kommunistycznej Internacjonal”, „Ekonomista”, „Przebieg Historii”, „Kwartalnik Historyczny”, „Wolna Polska”, „Nowe Widnokresy” (Lwów, Kuibyszew

i Moskwa) i komplety czasopism z różnych dziedzin w językach obcych.

Specjalnie interesujący jest dział wycinków z gazet: w oddzielnych teczkach znajdujemy komplety wycinków z prasy polskiej i zagranicznej, dotyczące określonych zagadnień. Oto kilka tytułów teczek: Indonezja, Akcja „H”, Bizonia itd. Teczki te stanowią mogą wyjątkowo cenny i dostępny materiał dla wszystkich, opracowujących referaty, odczyty i pogadanki na aktualne tematy.

Gabinet naukowy ma specjalny pokój do pracy dla czytelników spoza szkoły. Pokój ten jest mile i estetycznie urządony i stwarza doskona-

łe warunki dla pracy umysłowej.

Na miejscu znajdujemy różne pomoce naukowe: słowniki, np. słownik filozoficzny, słownik polityczny, encyklopedie w języku polskim, rosyjskim, niemieckim i in.

Powtarzamy: o istnieniu tego Gabinetu wie za mało ludzi. I dlatego za mało towarzyszy z naszego aktywów partyjnego z niego korzysta. A jak wynika chociażby z przytoczonych tu pozycji, Gabinet może i winien stać się ośrodkiem twórczej pracy dla szeregów naszej inteligencji partyjnej i wszystkich, biorących czynny udział w naszym życiu umysłowym.

A. P.

Spędy trzody chlewnej

Na spędy trzody chlewnej przybywa coraz więcej chłopów z tuczniakami okazałej wagi. Na spędzie w Rawie Mazowieckiej — był również obecny minister handlu wewnętrznego tow. Diirich, który interesował się przebiegiem akcji skupu.

Ubezpieczalnia Społeczna musi usprawnić swą pracę

O tym, czy Ubezpieczalnia dobrze pracuje i jakie są niedociągnięcia w jej funkcjonowaniu wiedzą najlepiej jej pałenci — robotnicy i ich rodziny.

Zagadnienie usprawnienia pracy Ubezpieczalni Społecznej jest obecnie „na warsztacie” w całym kraju.

W piątek odbyło się masowe zebranie robotników PZPB

Nr 1, na które przybył tow. Witaszewski, Dyrekcja Łódzkiej Ubezpieczalni oraz przedstawiciele OKZZ.

W swych sprawozdaniach kierownicy Ubezpieczalni dali ogólne podsumowanie dotychczasowej pracy, podkreślając trudności, wynikłe ze zmian wojennych i niedostatecznego liczebnie, a przez to przezmięzonego personelu, który nie może podjąć swym obowiązkowi.

Ożywiona dyskusja i pytania zebranych na sali robotników wykazały, że Ubezpieczalnia nie wywiązuje się należycie ze swych zadań. Ogromny przerost biurokracji, aspołeczna postawa niektórych lekarzy i pracowników technicznych wywołuje niezadowolenie ubezpieczonych podważa zaufanie do „tak ważnej w naszym życiu społeczny instytucji.

— Ubezpieczalnia Społeczna jest własnością klasy robotniczej i jej interesom winna służyć — powiedział tow. Witaszewski w swym przemówieniu, charakteryzującym rolę Ubezpieczalni i jej zadania na okres najbliższy.

— Musimy swoją sprawę wziąć w swoje ręce! Zadaniem robotników jest krytykować działalność Ubezpieczalni, a przez krytykę i samokrytykę usprawnić jej pracę.

— Ochrona zdrowia klasy robotniczej stanowi centralne zagadnienie w życiu państwa i w jego planach gospodarczych. Przyjęta ustawa o powszechnej służbie zdrowia pozwoli na równomierne rozmieszczenie lekarzy w kraju i przyczyni się do usprawnienia masowego lecznictwa.

Wiceminister zapowiedział szersze udostępnienie robotnikom leczenia sanatoryjnego przez zredukowanie biurokracyjnych formalności rozprawnych, które nieraz stawały się polem do nadużyć.

W ramach ogólnokrajowych akcji podniesienia jakości pracy, zebrani wezwali Dyrekcję Ubezpieczalni do podniesienia sprawności swej instytucji.

Tow. minister Diirich rozmawia z chłopami z powiatu rawsko-mazowieckiego, którzy przywieźli na spęd okazale tuczniaki.

Polskie kobiety pracujące godnie uczczą dzień 8 marca „Trójka” bawelniana contra „Czwórka”

Komunikowaliśmy wczoraj, że dla uczczenia 8 marca — Międzynarodowego Święta Kobiet, kobiety z „Dwójki” bawelnianej wezwały do współza wodnictwa o jakość produkcji swe współtowarzyski z PZPB

w Pabianicach. Z kolei ruszyły do ataku kobiety „Trójki” bawelnianej. Rzucają one rękawicę nie być komu bo bawelnianej „Czwórce” (daw. Eitin gon), Biada brakorobom. Walka o jakość naszej produkcji dostała się w dobre ręce!

Jak kupcykowie z Nowego Jorku kąją z ludzkimi niedolami. Zamiast streptomycyny — nadsyłają obszerne listy

Dalsze wpływy dla tow. T. Zawiszy

W początkach lutego br. zamieściliśmy apel do Czytelników naszego pisma o składanie ofiar na zakup streptomycyny dla chorego na gruźlicę płuc i gardła łódzkiego robotnika tow. Tadeusza Zawiszy. Do obecnej chwili wpłynęło już około 80 tysięcy złotych. Akcja składkowa trwa w dalszym ciągu i jest nadzieja, że uda się nam wspólnie postawić chorego towarzysza na nogi. Tow. Zawisza czuje się coraz lepiej i wrócił już nawet do pracy. Ku racji streptomycynowa musi być dłużej trwać dalej, do pełnego uleczenia.

Na marginesie tej sprawy musimy jednak napisać kilka słów prawdy pod adresem amerykańskich producentów tego leku.

Otoż tow. Zawisza otrzymał już w miesiącu grudniu przy-

dział odpowiedniej ilości dewiza (55 dolarów) po nominalnej cenie — na zakup jednej serii streptomycyny w jednej z firm nowojorskich — mianowicie w firmie: „Chas. Pfliizer, 81 Maiden Lane, New York”. Panowie „Pfliizer and Co” nadesłali do tow. Zawiszy bardzo grzeczny list z datą 6 stycznia 1949 roku, z uprzejmym pokwitowaniem odbioru 55 dolarów. Zamiast od razu wysłać choremu 50 gramów streptomycyny — zawiadomili go uprzejmie, że chcą wiedzieć, w jaki sposób mają wysłać streptomycynę — okrętem czy samolotem.

List szedł jedenaście dni. Tow. Zawisza nadal firmie Pfliizer odpowiedzieć telegraficznie, żeby mu wysłali streptomycynę samolotem. I znów czekał... I o 15 lutego przychodzi ponowny list (z datą 6 lutego

br.), że, owszem, panowie Pfliizer gotowi są wysłać drogą lotniczą — ale chcą wiedzieć, czy mają posłać wszystko od razu, czy częściowo, bo jeżeli przesyłka w całości zginie, to będzie krzywdą dla Zawiszy itd.

W taki sposób żartują sobie kupcykowie z Nowego Jorku z chorego człowieka. Dolar schował do kasy — a teraz bawią się w długie i serdeczne listy, korespondują, nagrywają się z człowiekiem, któremu wydali sporą sumę pieniędzy, z człowieka, który mógł już w ciągu tych trzech miesięcy grzecznej korespondencji umrzeć dziesięć razy.

W ten sposób tow. Zawisza zmuszony jest kupować streptomycynę na wolnym rynku.

Pracownicy OUL powiódnie złożyli na zakup streptomycyny dla tow. Zawiszy zł. 17.200. Tow. Michał Kurowski — zł. 1.000.

Nowości w P.D.T.

Już w najbliższych dniach ukaże się w sprzedaży w Powszechnym Domu Towarowym wełna sukniowa 60-procentowa tzw. angorka, którą będzie można nabyć w cenie około 1.400 złotych za metr.

P.D.T. rozprowadza w dalszym ciągu wśród ludzi pracy odbiorniki radiowe typu „Orion” i „Pionier” na raty i gotówkowo na talony Zw. Zaw.

W dziale konfekcji na uwagę zasługują piękne komplety damskie importowane w cenie 1.800 — 4.000 zł.

Spodziewany jest również niezadługo transport obuwia wiośnennego, z wytwórni krajowych, oraz czeskiego. Obuwie będzie kolorowe, ładne i — co najważniejsze — po przysięganych cenach.

Dzień Niewidomych

Dziś w całej Polsce obchodzony jest Dzień Niewidomych. W ramach imprez organizowanych przez Związek Niewidomych — przed rozgłośnia Polskiego Radia w Łodzi wystąpi dziś, o godzinie 11.30 rano, dwaj niewidomi artyści — Sz. Andrzejewski (baryton) i E. Kowalik (fortepian).

Egzaminy maturalne w maju i w czerwcu

Kuratorium Okręgu Łódzkiego ustaliło już termin tegorocznych egzaminów maturalnych. W szkołach ogólnokształcących rozpoczyna się one około 20 maja i potrwać do końca czerwca. W gimnazjum dla dorosłych matury składane będą w czerwcu. Wyj-

tek stanowić tutaj będą tylko wojskowi, którzy zdawać je będą w maju.

W najbliższym tygodniu ustalone zostaną jeszcze terminy dla egzaminów dojrzałości w szkołach zawodowych.

Niebezpieczny przejazd kolejowy

Władze kolejowe winny potraktować ten wypadek jako ostrzeżenie i czym prędzej przejazd zabezpieczyć. Komar Kazimierz ul. Pszczena 9.

18 tysięcy dzieci łódzkich skorzysta w tym roku z kolonii i półkolonii letnich

Chociaż od lata dzieła nas jeszcze trzy miesiące — Towarzystwo Kolonii i Półkolonii przygotowuje już tegoroczną akcję wypoczynkową dla dzieci łódzkich. Ogółem skorzysta z niej tego lata około 18 tysięcy dzieci w dwu turnusach.

Z 16 wyznaczonych już ośrodków wypoczynkowych większość znajduje się w województwie łódzkim, inne zaś w Szklarskiej Porebie i w Łądku-Zdroju. O dwa ośrodki nadmorskie i o ośrodek w Rabce toczą się w tej chwili końcowe pertraktacje.

Oprócz kolonii dla dzieci zdrowych Towarzystwo organizuje w ramach akcji przedwiozłociowej również ośrodki dla dzieci słabowitych. Cała akcją kolonijną objęte będą dzieci od lat 8 do 15. Chcąc jednak i młodszym umożliwić przebywanie w zdrowych warunkach klimatycznych, zorganizowano dwa ośrodki dla czterolatków.

Przystąpiono już również do organizowania 12 półkolonii, które podobnie, jak lat ubiegłych, gromadzić będą dzieci na terenie parków łódzkich: w parkach Julianowskim, 3-go Maja, na ul. Borowej, na Żeromskiego 195, na Sędziowskiej itd.

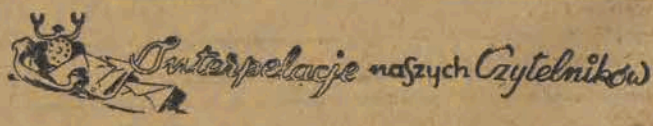
W roku ubiegłym po raz pierwszy wywożono korzystających z półkolonii dzieci z miasta do lasu, skąd wieczorem młodzież wracała do domu. Również w tym roku dzieci jeżdżić będą na cały dzień do Tuszyna. Z tej ostatniej akcji skorzysta 800 dzieci.

Rosną kadry fachowców

Przemysł odzieżowy przywiązuje dużą wagę do kształcenia zawodowego i ogólnego swych młodocianych robotników, kierując ich do specjalnych uczelni. Ostatnio przyjęto do Technikum Włókienniczego w Łodzi drogą werbunku z poszczególnych zakładów przemysłu odzieżowego 35 kandydatów i kandydatek, rekrutujących się przede wszystkim spośród młodzieży robotniczej.

jest projekt konstrukcji i wyposażenia sali ćwiczeń w łódzkim Technikum Włókienniczym dla uczniów odzieżowców.

Równocześnie czynione są starania, aby stworzyć w Technikum Włókienniczym jak najlepszy zespół specjalistów wykładowców w dziedzinie konfekcyjno-odzieżowej. Niebawem zorganizowany zostanie dla tych osób kurs fachowo-metodyczny, na którym będą prelegentami wybitni teoretycy i instruktorzy.

Towarzyszu Redaktorze! Przed kilku dniami na przejeździe kolejowym w wylotu ul. Owsianej (Nowa Mania) miał miejsce wypadek, który tylko dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności nie pociągnął za sobą ofiar w ludziach. Wypadek miał przebieg następujący: W chwili, gdy od strony Łódź Kaliska nadjechał pociąg, przez tor przejeżdżało auto osobowe, nie ostrzeżone ani opuszczeniem... WYSTAWA KRAKOWSKICH MODERNISTÓW W. drugiej połowie marca w Miejskiej Galerii Sztuki zorganizowana zostanie wystawa krakowskich malarzy modernistycznych, która wywołała ożywioną dyskusję wśród społeczeństwa krakowskiego. Niewątpliwie i w Łodzi wystawa ta wywołała duże zainteresowanie.

Wędrowka po okulary

Przed kilku dniami wstąpiłem do sklepu optycznego przy ul. Piotrkowskiej 85, by kupić nową oprawkę do okularów. Musiałem poczekać pół godziny na założenie szkieł — co jest rzeczą normalną.

ten i ów kupił okulary na własny koszt itd. Czy w dobie akcji ogólnego oszczędzania takie metody pracy są na miejscu?

W ciągu tej pół godziny zaobserwowałem jednakże bardzo dziwne zjawisko. Co chwilkę ktoś wchodził do sklepu z receptą Ubezpieczalni Społecznej. Uprzejmy sprzedawca po rzuceniu okiem na receptę — polecał zwrócić się patenta do Centrali — po odpowiednim stemplek Łudzie denerwowali się.

By się dostać do okulisty trzeba stracić wiele godzin cennego czasu pracy — potem znów wędrowka do sklepu, po tam znów do Centrali — w sumie kalkulacja przedstawia się w ten sposób: że lepiej kupić okulary na własny koszt — bo wyniesie i taniej i zaoszczędzi czas i nerwy.

Konary Staniak